

Parochialisme (2011)

Sieth Delhaas

imagazine-seniorenweb, december 2011

Bij het openen van het negentiende luikje van mijn adventskalender las ik bij de minuscule afbeelding: *Wise men came from the East (Matthew 2: 1-2)*. Iemand die bijbelteksten met de moedermelk heeft meegekregen, weet dat het hier gaat om de Wijzen uit het Oosten, die de ster volgen om de koning te zoeken die binnenkort in een ver land geboren zal worden, of wellicht al geboren is.

De evangelist die dit verhaal vertelt, geeft de vreemdelingen een eervolle vermelding: wijzen; ze geven gevolg aan de uitdaging die de bijzondere ster uitstraalt.

Mijn gedachten maakten op het moment van lezing een sprong naar een interview dat ik dezer dagen las in het oktobernummer van Internationale Samenwerking (IS). Het was de weergave van een gesprek met een Indiase econoom en filosoof. Hij wordt in dat interview gepresenteerd als *'s werelds beroemdste ontwikkelingseconoom*. Hij was in Nederland om een conferentie bij te wonen over wereldwijde gerechtigheid.

Sinds de jaren zeventig spant hij zich in voor mensenrechten wereldwijd. Dus hij is niet zomaar iemand die in deze crisistijd een praatje voor de vaak houdt.

Halverwege het interview zegt hij dat het *parochialisme* tegenwoordig een groot probleem is in de wereld. Tot dan toe kende ik alleen het begrip provincialisme. Als je dat als persoon krijgt opgespeld dan sta je bekend als iemand met een zeer beperkte blik. Maar *parochialisme*? Dat zou betekenen dat je blik nog beperkter is?

De heer Amartya Sen vertelt dat de VS en Europa, ondanks de crisis nog altijd relatief rijk, minder aan hulp doen. En wat daarna komt raakte me. Hij zegt: "Nederland werd in het verleden gezien als een groot supporter van ontwikkelingslanden, zeker vergeleken met de VS, maar die positie hebben jullie verloren."

Parochialisme. Kleinzielig denken. De overheid. De Nederlandse burgers ook? Toch schijnen Nederlanders als particulieren veel aan ontwikkelingsprojecten te schenken. Waarom heeft de overheid tegenwoordig dan toch het lef om die hulp steeds meer te beperken? Tot 0.7% tegenwoordig. En de druk om het helemaal af te schaffen, houdt aan. En de burgers protesteren niet?

Een hedendaagse Wijze-uit-het-Oosten houdt Nederlanders een spiegel voor. Merkwaardig die gedachteassociatie op zo'n ochtend tien dagen voor Kerst.

De wijze uit India beëindigt het interview met: "Het lijkt erop dat mensen in het westen gewoon niet willen zien dat je in een wereld waarin het oneerlijk verdeeld is, een morele plicht hebt ten opzichte van andere mensen."

Een morele plicht. Had dat begrip niet iets te maken met die ster en die koning waar die wijzen uit dat achterhaalde verhaal naar op weg gingen?